

באשת יפת
תואר נזכרים
אתם ביטויים
כמו בדיני
אישות
לומר שעליה
חלים אותם
דינים.

פרשת כי-תצא פרק כא-כג: מצוות הפרט בארץ

כי-תצא למלחמה על-אויביך; ונתנו ה' א-להיך בידך ושבת שבו. ^א וראית בשביה אשת יפת-תואר; **והשקת בה ולקחת לך לאשה.** ^ב והבאתה אל-תוך ביתך; וגלחת את-ראשה ועשתה את-צפרנייה. ^ג והסירה את-שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה **את-אביה ואת-אמה** ירח ימים; ואחר כן **תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה.** ^ד והיה אם-לא חפצת בה **ושלחתה** לנפשה ומכר לא-תמכרנה **בכסף**; לא-תתעמר בה **תחת אשר עינתה.** ^ה כי-תהיין לאיש שתי נשים האחת

מקבילות:
מצוות מהדיברות האחרונות ובעיקר לא תנאף, לא תגנוב ולא תענה. רצף 4 המצוות הראשי מזכירים את אבשלום.

ביטויים הלקוחים מיעקב ומהוים ביקורת עליו:
כס' יח' ונאמ' יעקב את רחל... וירא ה' כי שונאה לאה... מט, א: ראובן בברך אתה כחי וראשית אוני...

אהובה והאחת **שנואה** וילדו-לו בנים **האהובה והשנואה**; והיה הן הבכר לשניאה. ^ו והיה ביום הנחילו את-בניו את אשר-יהיה לו-לא יוכל לבכר את-בן-האהובה על-פני בן-השנואה הבכר. ^ז כי את-הבכר בן-השנואה זכיר לתת לו פי שנים בכל אשר-ימצא לו: כי-הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה. ^ח כי-יהיה לאיש בן סורר ומורה-איננו שמע בקול אביו ובקול אמו; ויסרו אתו ולא ישמע אליהם. ^ט ותפשו בו אביו ואמו; והוציאו אתו אל-זקני עירו ואל-שער מקומו. ^י ואמרו אל-זקני עירו בננו זה סורר ומורה-איננו שמע בקולנו; זולל וסבא. ^{יא} ורגמהו כל-אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך; וכל-ישראל ישמעו ויראו. ^{יב} מות-והומת: ותלית אתו על-עץ. ^{יג} לא-תליו נבלתו על-העץ כי-קבור תקברנו ביום ההוא-כי-קללת א-להים תלוי; ולא תטמא את-אדמתך אשר ה' א-להיך נתן לך נחלה. ^{יד} לא-תראה את-שור אחיד או את-שיו נדחים והתעלמת מהם: השב תשיבם לאחיד. ^{טו} ואם-לא קרוב אחיד אליך ולא ידעתו-ואספתו אל-תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיד אתו והשבתו לו. ^{טז} וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיד אשר-תאבד ממנו ומצאתה: לא תוכל להתעלם. ^{טז} לא-תראה את-חמור אחיד או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם: הקם תקים עמו. ^{יז} והיה כלי-גבר על-אשה ולא-ילבש גבר שמלת אשה: כי תועבת ה' א-להיך כל-עשה אלה.

^{יח} כי יקרא קו-צפור לפניך בדרך בכל-עץ או על-הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על-האפרחים או על-הביצים-לא-תקח האם על-הבנים. ^{יט} שלח תשלח את-האם ואת-הבנים תקח-לך למען ייטב לך והארכת ימים. ^כ כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך; ולא-תשים דמים בביתך כי-יפל הנפל ממנו. ^{כא} לא-תזרע כרמך בלאים: פן-תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם. ^{כב} לא-תחרש בשור ובחמור יחדו. ^{כג} לא תלבש שעטני צמר ופשתים יחדו. ^{כד} גדלים תעשה-לך על-ארבע פנפות כסותך אשר תכסה-בה. ^{כה} **כי-יקח איש אשה; ויבא אליה ושנאה.** ^{כו} ושם

לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע; ואמר את-האשה הזאת לקחתי **ואקרב אליה** ולא-מצאתי לה בתולים. ^{כז} ולקח **אבי הנער ואמה**; והוציאו את-בתולי הנער אל-זקני העיר-השערה. ^{כח} ואמר אבי הנער אל-הזקנים: את-בתי נתתי לאיש הזה לאשה-וישנאה. ^{כט} והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר לא-מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי; ופרשו **השמלה** לפני זקני העיר. ^ל ולקחו זקני העיר-ההוא את-האיש; ויסרו אתו. ^{לא} וענשו אתו מאה **כסף** ונתנו לאבי הנערה-כי הוציא שם רע על בתולת ישראל; **ולו-תהיה לאשה לא-יוכל לשלחה כל-ימיו.** ^{לב} ואם-אמת היה הדבר

הזה: לא-נמצאו בתולים לנער. ^{לג} והוציאו את-הנער אל-פתח בית-אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה-כי-עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה; ובערת הרע מקרבך. ^{לד} כי-ימצא איש שכב עם-אשה בעלת-בעל ומתו גם-שניהם-האיש השכב עם-האשה והאשה; ובערת הרע מישראל. ^{לה} כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש; ומצאה איש בעיר ושכב עמה. ^{לו} והוצאתם את-שניהם אל-שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו-את-הנער על-דבר אשר לא-צעקה בעיר ואת-האיש על-דבר אשר-ענה את-אשת רעהו; ובערת הרע מקרבך. ^{לז} ואם- בשדה ימצא האיש את-הנער המארשה והחזיק-בה האיש ושכב עמה: ומת האיש אשר-שכב עמה-לבדו. ^{לח} ולנער לא-תעשה דבר אין לנער חטא מות: כי פאשר יקום איש על-רעהו ורצחו נפש-כן הדבר הזה. ^{לט} כי בשדה מצאה; צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה. ^מ כי-ימצא איש נער בתולה אשר לא-ארשה ותפשה ושכב עמה; ונמצאו. ^{מא} ונתן האיש השכב עמה **לאבי הנער-חמשים**

כסף; ולו-תהיה לאשה תחת אשר ענה-**לא-יוכל לשלחה כל-ימיו.** ^{מב} לא-יקח איש את-אשת אביו; ולא יגלה כנף אביו. ^{מג} **לא-יבא** ממזר בקהל ה': גם דור עשירי לא-יבא לו בקהל ה'. ^{מד} לא-יבא עמוני ומואבי בקהל ה': גם דור עשירי לא-יבא להם בקהל ה' עד-עולם. ^{מה} על-דבר אשר לא-קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים; ואשר שכר עליך את-בלעם בן-בעור מפתור ארם נהרים-לקללך. ^{מו} ולא-אבה ה' א-להיך לשמע אל-בלעם ויהפך ה' א-להיך לך את-הקללה לברכה: כי אהבך ה' א-להיך. ^{מז} לא-תדרש שלמם וטבתם כל-ימיה לעולם. ^{מח} לא-תתעב אדמי כי אחיד הוא; לא-תתעב מצרי כי-גר היית בארצו. ^{מט} בנים אשר-יולדו להם דור שלישי-יבא להם בקהל ה'.

Parashat Ki Tetze

The laws of an *eshet yefat to'ar* – the woman taken in battle – are very difficult to understand, and we will not spend time explaining them here. Nevertheless, it is worthwhile to note that **the Torah makes clear that once she is accepted into the Jewish community she is to be treated with the full rights of any Jewish woman**. The Torah does not allow discrimination against her.

Another point worth noting is that even as the Torah shows great respect for the patriarchs, we find a number of indications that their behavior was not perfect. The patriarchs were not angels, and may have erred. In our parasha, we find that **Ya'akov is critiqued for having married sisters and corrective suggestions are made**.

Thus we see that the Torah serves as a model of equality, viewing every person as being equal before God.